

26

Αριθμός αποφάσεως 8945/2012

Αριθμός κατάθεσης ανακοπής 46071/2010

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΠΟ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αικατερίνη Λεμπιάκη, Πρωτοδίκη, που ορίστηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διευθύνσεως του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και από τη Γραμματέα Μαρία Μωραΐτου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Νοεμβρίου 2011, για να δικάσει την ανακοπή με αριθμό καταθέσεως 46071/2010, μεταξύ :

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ : 1)

που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και

εκπροσωπείται νόμιμα, 2)

κατοίκου

Θεσσαλονίκης και 3)

κατοίκου

Θεσσαλονίκης, οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους

η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ : Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία που εδρεύει στην Αθήνα

και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 632§3 και 635 του Κ.Πολ.Δικ., προκύπτει ότι η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, που εκδόθηκε με βάση πιστωτικό τίτλο, όπως είναι και η τραπεζική επιταγή, εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους των άρθρων 637επ. του Κ.Πολ.Δικ. Εξάλλου, με τα άρθρα 933επ. του Κ.Πολ.Δικ. δεν καθιερώνεται ειδική διαδικασία για την εισαγωγή και εκδίκαση της ανακοπής κατά της

διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, αλλά τίθενται μόνο ορισμένοι ειδικοί κανόνες. Συνεπώς, αν για τη διάγνωση της εκτελεστέας αξίωσης εφαρμόζεται η ειδική διαδικασία των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους, η ίδια διαδικασία θα εφαρμοσθεί και για την εκδίκαση της από το άρθρο 933 του Κ.Πολ.Δικ. ανακοπής (βλέπε Βασιλή Αντ. Βαθρακοκοίλη «Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας – Ερμηνευτική – Νομολογιακή Ανάλυση», τόμος Ε', σελ. 399, αριθ. 82, Ι. Χαμηλοθώρης – Χ. Κλουκίνας – Θ. Κλουκίνας «Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτέλεσης», Γενικό Μέρος, έκδοση 2003, σελ. 359, Εφ.Θεσ.610/2005 Αρμ. 2005, 882). Τέλος, η σώρευση στο ίδιο δικόγραφο της από το άρθρο 632 του Κ.Πολ.Δικ. ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής και της ανακοπής του άρθρου 933 του ίδιου κώδικα, με την οποία προτείνονται αντιρρήσεις που αφορούν τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, δεν εμποδίζεται αν και για τις δύο ανακοπές καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο είναι το ίδιο δικαστήριο, αν αυτές υπάγονται στο ίδιο είδος διαδικασίας και εφόσον βέβαια η σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει, κατά την κρίση του δικαστηρίου, σύγχυση (άρθρο 218§1 του Κ.Πολ.Δικ., βλέπε και Κ. Μπέη «Πολιτική Δικονομία», υπό το άρθρο 632, σελ. 223, υπό το άρθρο 218, σελ. 976, Α.Π.337/2006 ΕΛΛΔνη 47, 779, Ε.Α.4711/2002 ΕΛΛΔνη 44, 528, Ε.Α.5377/2001 ΕΛΛΔνη 45, 527, Εφ.Πειρ.144/2000 Αρχ.Νομ. 2001, 105, Ε.Α.2497/1998 ΕΛΛΔνη 39, 916, αντίθετα βλέπε: Βασιλή Αντ. Βαθρακοκοίλη ό.π., τόμος Γ', σελ. 842, αριθ. 19, Κεραμέα – Κονδύλη – Νίκα «Ερμηνεία Κ.Πολ.Δικ.», τόμος ΙΙ, υπό το άρθρο 632, αριθ. 36, Εφ.Πειρ.285/1998 ΕΛΛΔνη 1998, 894 Ε.Α.5369/1990 ΕΛΛΔνη 1992, 877).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ανακόπτουσα, με την υπό κρίση ανακοπή, ζητεί την ακύρωση, για τους λόγους που ειδικότερα εκθέτει α) της υπ' αριθμ. 29441/2010 διαταγής πληρωμής του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου, που εκδόθηκε για απαίτηση της καθής η ανακοπή από επιταγή και υποχρέωσε αυτούς (τους ανακόπτοντες) να καταβάλουν στην καθής το ποσό των 18.505,96 ευρώ, πλέον τόκων και δικαστικών εξόδων και β) η από 13.10.2010 επιταγή προς πληρωμή, που έχει καταχωρηθεί κάτω από το αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής, το οποίο η καθής έχει κοινοποιήσει στους ανακόπτοντες. Επίσης, ζητεί να διαταχθεί λογιστική

2ο φύλλο της υπ' αριθ. 8945 /2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

πραγματογνωμοσύνη, να αναγνωριστεί ότι όλα τα δικαστικά έξοδα της καθής για την έκδοση σε βάρος τους της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και της επιταγής προς πληρωμή, βαρύνουν αυτή, να αναγνωριστεί ότι η αθέμιτη συμπεριφορά της καθής σε βάρος τους συνιστά σαφή παραβίαση του άρθρου 106 παρ. 2 του Συντάγματος, να αναγνωριστεί ότι η επίδικη δανειακή σύμβαση είναι άκυρη (179 ΑΚ), να αναγνωριστεί ότι η κάθε μία από τις παραπάνω συμπεριφορές της καθής είναι καταχρηστική, να αναγνωριστεί ότι η αποδεδειγμένη με το από 29.06.2000 έγγραφο της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών εναρμόνιση από το τραπεζικό σύστημα στην Ελλάδα της ομοιόμορφης χρήσης χρονικής βάσης ημερολογιακού έτους 360 αντί 365 ημερών στους εκτοκισμούς των τόκων, παραβιάζεται και η σχετική νομοθεσία περί προστασίας του ανταγωνισμού και τέλος, την καταδίκη της καθής στα δικαστικά τους έξοδα.

Στο δικόγραφο της ως άνω ανακοπής, παραδεκτά σωρεύονται ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ, με την οποία πλήττεται η διαταγή πληρωμής ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της απαίτησης και την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, έχει δε ως αίτημα την ακύρωση της διαταγής πληρωμής ως εκτελεστού τίτλου και ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, η οποία βάλλει κατά της προσβαλλόμενης πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης και έχει ως αίτημα την ακύρωση της πράξης αυτής. Η ανωτέρω ανακοπή, η οποία ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 632 παρ.1 ΚΠολΔ, αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπο φέρονται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 625, 636, 584 του ΚΠολΔ), που δικάζει κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους (άρθρα 635 επ. του ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκαν με τον Ν. 2479/6.5.1997 και ισχύουν), κατά την οποία αυτή και έχει εισαχθεί (άρθρα: 632§§1 και 3, 933§1 και 2, 934§1 περ.α' και 584 του Κ.Πολ.Δικ., βλέπε και Βασιλή Αντ. Βαθρακοκόιλη ό.π., τόμος Γ', σελ. 840, αριθ. 16 και τόμος Ε', σελ. 399, αριθ. 82, Ι. Χαμηλοθώρης – Χ. Κλουκίνας – Θ. Κλουκίνας, ό.π.,

Κεραμέα - Κονδύλη - Νίκα ό.π., αριθ. 7, Εφ.Θεσ.610/2005 ό.π., Εφ.Δωδ.18/1998 Αρμ. 1998, 1389) κατά την οποία δικάζεται η διαφορά από επιταγή, με βάση την οποία εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής (άρθρα 632 παρ. 3 και 635 του ΚΠολΔ) και αφού έχουν καταβληθεί και τα νόμιμα τέλη της συζήτησής της, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και η ουσιαστική βασιμότητα των λόγων αυτής, παραδεκτώς σωρευομένων, κατά τα εκτεθέντα στην προηγηθείσα μείζονα σκέψη και παρά τα αντίθετα από την καθής υποστηριζόμενα, στο δικόγραφο της, τόσο της ανακοπής του άρθρου 632§1 του Κ.Πολ.Δικ. όσο και εκείνης του άρθρου 933§1 του ίδιου κώδικα, αφού και οι δύο αυτές ανακοπές υπάγονται στην καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου αυτού, δικάζονται και οι δύο κατά την προαναφερόμενη ειδική διαδικασία και η σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει, κατά την κρίση του δικαστηρίου τούτου, σύγχυση. Τα αιτήματα της υπό κρίση ανακοπής που αφορούν την αναγνώριση όλων των δικαστικών εξόδων για την έκδοση σε βάρος τους της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και της επιταγής προς πληρωμή, βαρύνουν την καθής, την αναγνώριση ότι η αθέμιτη συμπεριφορά της καθής σε βάρος των ανακοπιόντων συνιστά σαφή παραβίαση του άρθρου 106 παρ. 2 του Συντάγματος, την αναγνώριση ότι η επίδικη δανειακή σύμβαση είναι άκυρη (179 ΑΚ), την αναγνώριση ότι η κάθε μία από τις παραπάνω συμπεριφορές της καθής είναι καταχρηστική, την αναγνώριση ότι η αποδεδειγμένη με το από 29.06.2000 έγγραφο της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών εναρμόνιση από το τραπεζικό σύστημα στην Ελλάδα της ομοιόμορφης χρήσης χρονικής βάσης ημερολογιακού έτους 360 αντί 365 ημερών στους εκτοκισμούς των τόκων, παραβιάζεται και η σχετική νομοθεσία περί προστασίας του ανταγωνισμού, πρέπει ν' απορριφθούν ως μη νόμιμα κατά άρθρο 633 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές τόσο η ανακοπή όσο και το δικόγραφο των προσθέτων λόγων και να εξετασθούν περαιτέρω ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων τους.

07

124

3^ο φύλλο της υπ' αριθ.
Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

3943

/2012 απόφασης του Μονομελούς

Σύμφωνα με την ΠΔ/ΤΕ υπ' αριθ. 2286/28-1-1994 που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 1 του Ν. 1266/1982 σχετικώς με τα καταναλωτικά δάνεια και τα χρεωστικά υπόλοιπα λογαριασμών πιστωτικών δελτίων, τα επιτόκια καθορίζονται ελεύθερα από τα πιστωτικά ιδρύματα με την επιφύλαξη όμως των διατάξεων περί ελαχίστων ορίων επιτοκίων χορηγήσεων που τυχόν ισχύουν. Τα τραπεζικά επιτόκια είναι σήμερα κατά κανόνα ελευθέρως διαπραγματεύσιμα και το ισχύον γι' αυτά καθεστώς δεν συνοδεύεται από τη θέσπιση ανωτάτων ορίων. Η επέμβαση του νομοθέτη περιορίζεται στη ρύθμιση των εξωτραπεζικών μόνο επιτοκίων. Εξάλλου, τα εξωτραπεζικά επιτόκια παρά τον περιορισμό τους στις εξωτραπεζικές συναλλαγές δεν παύουν να έχουν γενικότερη κοινωνικοοικονομική σημασία και ν' αφορούν και τις τραπεζικές συμβατικές σχέσεις. Ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος στην ελεύθερη διαμόρφωση των τραπεζικών επιτοκίων είναι η συμπίεσή τους κάτω από τα όρια των εξωτραπεζικών. Έτσι η συμφωνία για επιτόκια που υπερβαίνουν τα ανώτατα αυτά όρια δεν παύει να απαγορεύεται από το νόμο (ΑΚ 281). Ενόψει των ανωτέρω γενικός όρος που επιτρέπει στην τράπεζα να καθορίζει εκάστοτε συμβατικό όρο με τον οποίο θα χρεώνεται ο λογαριασμός του πελάτη στις περιπτώσεις τμηματικών εξοφλήσεων (καταβολών σε δόσεις) είναι καταχρηστικός και συνεπώς, άκυρος λόγω αντιθέσεώς του στο άρθρο 2 παρ. 7 περ. ια' του Ν. 2251/1994, όταν δεν καθορίζονται κριτήρια ειδικά εκ των προτέρων και εύλογα για τον καταναλωτή – πελάτη (ΑΠ 1219/2001 ΕΛΛΔνη 2001, τ. 42 1609, ΜονΠρΑθην 2027/2008 αδημοσίευτη).

Με τον πρώτο λόγο της ανακοιτής τους, οι ανακόπτοντες εκθέτουν ότι η προσβαλλομένη διαταγή πληρωμής που εκδόθηκε με βάση την από 13.09.2007 σύμβαση αλληλόχρεου λογαριασμού, που καταρτίστηκε μεταξύ αυτών και της καθής είναι άκυρη διότι περιλαμβάνει ποσά από συμβατικούς τόκους τα οποία υπολογίστηκαν με επιτόκια ανώτερα των δικαιπρακτικών, με βάση παράνομους και άκυρους όρους της ανωτέρω σύμβασης, γεγονός που καθιστά την απαίτηση

της καθής μη βέβαιη και εκκαθαρισμένη. Ο λόγος αυτός της ανακοπής προβάλλεται παραδεκτά και είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις προαναφερόμενες διατάξεις. Πρέπει, συνεπώς, να εξετασθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα αυτού.

Από όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζονται με επίκληση, αποδείχθηκαν τα εξής: Με την υπ' αριθ. 2217005024/13.09.2007 σύμβαση αλληλόχρεου λογαριασμού, η καθής χορήγησε στους ανακόπτοντες πίστωση ύψους 25.000,00 ευρώ, με επιτόκιο που θα αποτελεί το άθροισμα των κατωτέρω :

- 1) του βασικού κυμαινόμενου επιτοκίου της τράπεζας το οποίο κάθε φορά ισχύει για την συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοδότησης για κεφάλαια κίνησης (τότε 7,60),
- 2) του περιθωρίου επιτοκίου το οποίο συνολογλήθηκε σε 2% και 3) του ποσοστού 0,60% εισφοράς ν.128/75 που βαρύνει την τράπεζα και συνολικά, το συνολικό συμφωνημένο επιτόκιο κατά την ημερομηνία της υπογραφής της παραπάνω σύμβασης ήταν 10,20 % , δηλαδή ανώτερο από το εξωτραπεζικό επιτόκιο το οποίο κατά τον χρόνο σύναψης της εν λόγω σύμβασης ανέρχονταν σε 10% ετησίως. Το ανωτέρω συμβατικό επιτόκιο ήταν ανώτερο του εξωτραπεζικού επιτοκίου καθ' όλο το διάστημα που λειτούργησε η παραπάνω σύμβαση, ήτοι έως τις 03.12.2009 οπότε η καθής κατήγγειλε αυτήν. Επειδή σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαίματος της ελεύθερης διαμόρφωσης των τραπεζικών επιτοκίων είναι η συμπίεσή τους κάτω από τα όρια των εξωτραπεζικών, ο υπολογισμός των επιτοκίων της επίδικης σύμβασης σε ποσοστό ανώτερο του εξωτραπεζικού επιτοκίου είναι μη νόμιμος και προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος της ανακοπής, ως κατ' ουσίαν βάσιμος, όπως και η ανακοπή στο σύνολό της και ν' ακυρωθεί η προσβαλλομένη διαταγή πληρωμής, ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων αυτής. Περαιτέρω, ο ως άνω λόγος της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής αποτελεί συγχρόνως και λόγο ανακοπής κατά της από 13-10-2010 επιταγής προς πληρωμή που συντάχθηκε κάτωθι του αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ανωτέρω διαταγής πληρωμής, ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων αυτής. Συνεπώς, το αίτημα περί διενέργειας λογιστικής

4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 8945 /2012 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

πραγματογνωμοσύνης πρέπει ν' απορριφθεί δεδομένου ότι το δικαστήριο κατέληξε σε κρίση. Κατ' ακολουθίαν, πρέπει η ανακοπή του άρθρου 632 παρ. 1 ΚΠολΔ και του άρθρου 933 ΚΠολΔ, να γίνουν δεκτές στο σύνολο τους ως ουσία βάσιμες και μετά ταύτα να ακυρωθεί η υπ' αριθμό 29441/2010 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και η από 13.10.2010 επιταγή προς πληρωμή. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των ανακοπτόντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθής η ανακοπή, λόγω της ήττας της (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμό 29441/2010 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την από 13-10-2010 επιταγή προς πληρωμή που συντάχθηκε κάτωθι του αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμό 29441/2010 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθής η ανακοπή στα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Θεσσαλονίκη στις 29 Μαρτίου 2012.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΡΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Θεωρήθηκε για τη νόμιμη
τήλεσή του.
7-4-12

